

ರಕ್ಷಿಯುಳ್ಳ ತೇಲುವ ಮರಗಪ್ಪೆ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ತೋಟದಲ್ಲಿನ ಕಾಫಿ ಗಿಡದ ಬುಡಪೊಂದರಲ್ಲಿ, ಒಣಿದ ಎಲೆಗಳ ನಡುವೆ ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿನ ಕಪ್ಪೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ತನ್ನ ವಿಶ್ವ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೂಡಲೇ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೇಳಿಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇದರ ಪೋಟೋ ತೆಗೆದೆ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಅಳ್ಳಿರಿಗೂ ಒಳಗಾದೆ.

ಬೆಕೆಂದರೆ, ಇದು ನಮ್ಮ ಪಶ್ಚಿಮ ಫಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಮಗಳಾರು, ಕೇಡಗು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೇರಳದ ವಯನಾಡು, ಇಡ್ಡಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಣ ಸಿಗುವ, ಅಲ್ಲದೇ ಅಳಿವಿನ ಅಂಚನೀಲ್ಯಾವ ಅಪರಾಪದ ರಕ್ಷಿಯುಳ್ಳ ತೇಲುವ ಮರಗಪ್ಪೆಯಾಗಿತ್ತು. ತೇಲುವ ಕಪ್ಪೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಣ್ಣದಾದ ಮತ್ತು ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಈ ಕಪ್ಪೆಯನ್ನು ‘ರಾಕೋಫ್ರೋಸ್ ಲ್ಯಾಟರ್ಲಿಸ್’ ಎಂಬ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

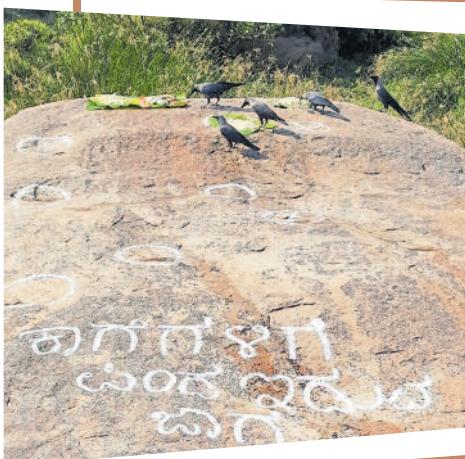
—ಪ್ರಾಣೋಶ್ ಮತ್ತಾವರ, ಮೂಡಿಗೆ

ಮರದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬೀಗದಮ್ಮು!

ಹಾಸಗಲ್ ತಾಳ್ಳೂಕಿನ ಮಾವಕೊಪ್ಪೆ ಗ್ರಾಮದ ತಡಸ್-ಶಿವಮೊಗ್ಗ ರಸ್ತೆಗೆ ಹೊಂಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅಲದ ಮರವಿದೆ. ಅದರ ಕಾಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟರೆ ನಿಮಾಣಿವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಪ್ರೋಟರೆಯಲ್ಲಿ ಭೂತವಿದೆ ಎಂದು ನಲಿದ್ದ ಸ್ಥಳೀಯರು ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ ದಿನ ಅತ್ಯ ಸ್ಥಳಿಯತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರಮೇಣ ಅಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾದುವವರು, ವಾಹನ ಸೂರಾರು ಆ ಮರದ ಪ್ರೋಟರೆ ಬಳಿ ನಿಂತು ಕಡ್ಡಿ ಕಪ್ಪಾರ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗುವ ಪದ್ಧತಿ ರೂಡಿಗೆ ಬಂತು.

2000 ಇಂದಿಯ ನಂತರ ಇದ್ದುಷ್ಟಿಯಂತೆ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಚೌಡಮ್ಮೆ ಜೊತೆಗೆ ಭೋತೆಲ್ಲಿರ ಗುಡಿ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸುತ್ತ ಕೆಳಿಣಿದ ಗ್ರಿಲ್ ನಿಮಾಣಿವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಖೋಬಿ ಹೊಪುವ ಭಕ್ತರು ದೇವರನ್ನು ಖೋಡಿಕೊಂಡ ಸಾವಿರಾರು ಬಿಗಗಳನ್ನು ಆ ಗ್ರಿಲ್ ಹಾಕುವಾದನ್ನು ರಾಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಈಗಲೂ ಅದು ಚಾಲ್ತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಾಗಿ ಬೀಗ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಹರಕೆ ಈಡೇರಿದ ಮೇಲೆ ಈ ಬೀಗಗಳಿಗೆ ಮುಕ್ಕಿಯಂತೆ ಆದರೆ, ಹಾಕಿದ ಬೀಗವನ್ನು ಹುಡುಪುವುದು ಅಸಾಧ್ಯಾಗಿ ಮತ್ತು ಎಮ್ಮೆ ಭಕ್ತರ ಹರಕೆ ಈಡೇರಿದ ಆ ಬೀಗಗಳಿಗೆ ಇದುವರೆಗೂ ಮುಕ್ಕಿಯೇ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಭೂತದಿಂದ ಭಾಗವತನ ಕಡೆಗೆ ಆ ಸ್ಥಳ ಪರಿವರ್ತನೆಗೊಂಡಿದ್ದು ಜನರ ರಾಧಿಗತ ನಂಬಿಯಿಂದ. ಹೀಗಾಗಿಯೇ ಆ ದೇಗುಲವು ಬೀಗದಮ್ಮೆ ಆಗಿಯೂ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿದೆ.

—ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗೋಪೀಲೆ, ತಿಳವಲ್ಲು

ಕಾಗೆಗಳೆ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲು!

ಇಲ್ಲಿರುವ ಭಾಯಾಚಿತ್ರ ಕಂಡು, ‘ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಮಾನವದಕಿಂತ ಕೀಳು’ ಎಂಬ ಡಾ. ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಅವರ ಹಾಡು ನೇನಣಿಗೆ ಬಂತು. ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಂಚಿಯ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ದೇವಾಲಯದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ತಂಗಭದ್ರಾ ನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಪಡಿಸಿದ್ದ ಹಿಂಡ ಇಡುವ ಜಾಗವು ವಿಶೇಷವೆನಿಸಿತು. ಕಾರ್ಯ ನಡೆಸಲು ಬರುವವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಂತರ ಕಾರ್ಯ ಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಕಿದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಗುರುತುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಹಿಂಡಿಯರಿಗೆ ಹಿಂಡ ಪ್ರದಾನ ಕ್ರಿಯೆ ನೇರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಬಿಂದು ಕಾಗೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕಚ್ಚಾಡುವ ಸಹಜಗುಣ ತೋರೆದು ದೈಹಿಕ ಅಂತರ ಕಾರ್ಯ ಕೊಂಡು ಅವಗಳಿಟ್ಟೆ ಹಿಂಡವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದು ಅಳ್ಳಿಯ್ಯ ತರಿಸಿತು. ದೈಹಿಕ ಅಂತರ ಮರೆತು ಅಸದ್ದು ತೋರುವ ಮನುಷ್ಯ ನಡುವೆ ‘ಕಾಗೆಗಳ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲು ಮಾನವದಕಿಂತ ಕೀಳು’ ಅಂತ ಅನಿವಿತ್ತ.

—ಅನುರಾಧ ಟೀ., ದಾವಣಗೆರೆ